

ПЕНЗИОНЕРИ ОПЕТ ПРЕВАРЕНИ

Крајем септембра прошле године, Народна скупштина је усвојила два закона, којима се дуг према пензионерима (како фонда ПИО запослених, тако и фонда ПИО пољопривредника) претвара у јавни дуг Републике Србије. Тим законима је било предвиђено да се дуг (који иначе износи 1,5 пензија запослених и 20,5 пензија пољопривредника) исплати из буџета Републике Србије. И то није било спорно тада ни за посланике Српске радикалне странке.

Оно што су радикали тада критиковали био је начин исплате, као и рокови исплате. Наиме, законом је било предвиђено да се исплата врши путем обвезница, што је, по мишљењу Српске радикалне странке, доста компликовано, посебно за кориснике пољопривредних пензија. Друга примедба се односила на рокове, односно утврђену динамику исплате. Предвиђено је да се дуг Фонда ПИО запослених исплати у три годишње рате, почев од фебруара 2006. године, а дуг Фонда ПИО пољопривредника у пет годишњих рата, почев од фебруара 2006. године. Тада је министар такво решење истицао као једино могуће, иако је на истој седници усвојен буџет Републике Србије за 2006. годину у коме је предвиђен суфицит односно вишак прихода над расходима, од тридесетак милијарди динара.

Само два месеца касније Влада републике Србије предлаже Народној скупштини измене и допуне наведених закона о јавном дугу пензионерима. Сада је напрасно створена могућност да се заостале пензије исплате у

готовини. И та промена је добра и прихватљива, јер пензионери неће морати да чувају обвезнице и одлазе у банке да их наплаћују.

Оно што је неприхватљиво за српске радикале, али и за пензионере јесте повећање броја рата, тако да ће пензионери Фонда ПИО запослених своје потраживање добити у шест полугодишњих рата, али оно што је најстрашније у свему односи се на пољопривредне пензионере, којима се почетак исплате дуга одлаже за најмање годину дана. Уместо да исплата почне у фебруару 2006. године, како је постојећим Законом предвиђено, овим изменама се тај почетак пролонгира на 2007. годину, без прецизно утврђеног термина исплате, што оставља могућност Влади да са исплатом прве рате крене тек крајем 2007. године.

Из свега наведеног може се закључити да се ради о чистој дискриминацији једне социјалне групе грађана, чији број није мали (преко 200 000 корисника пољопривредних пензија), који су у позним годинама (преко 70 година живота) и који су у највећој мери изнели терет кризе кроз коју смо прошли у претходном периоду.

Како ствари стоје било би много боље да ове измене нису усвојене и за пензионере, али и за самог Динкића, јер не би морао да објашњава колико је пара потрошио за штампање обвезница које усвајањем ових законских измена постају безвредне и неупотребљиве.

А селјаци су стрпљиви. Они ће своје пензије и даље чекати.

А ко дочека, причаће.

КАРИЋЕВИ БАТИНАШИ ПРЕТУКЛИ СРПСКОГ РАДИКАЛА

Потпредседник ужичког одбора СРС, општински одборник и председник Месне заједнице Злакуса, Велимир Шуњеварић, брутално је претучен 8. јануара после збора грађана у својој месној заједници. Шуњеварића, у Злакуси познатог пре свега по поштењу и вештини грнчарског заната, претукла су тројица комшија - активиста "Покрета Снага Србије" Богољуба Карића. "Снагу Србије" пред очима преко седамдесет мештана Злакусе демонстрирао је песницама Милован Јевтић са својим синовима. Карићевим пуленима није било довољно што су Шуњеварића исповали и бесмислено оптужили да је украо новац од самодоприноса који припада Месној заједници, већ су га испесничили и оборили на под где су га шутирала. Шуњеварић је због претрпљених удараца морао у болницу, где су лекари констатовали повреде грудног коша. Полиција је по службеној дужности против починилаца поднела кривичне пријаве, а Шуњеварић ће поднети приватну тужбу.

ИНТЕРЕСНА КОАЛИЦИЈА

Шта је све локална власт у Ужицу спремна да учини само да би изгурала до краја мандата, најбоље показује недавно приступање Г17 владајућој коалицији. Преко годину дана гледали су се као пас и мачка, али од јесенас заједнички корачају у интересу града, јер су моћ и новац за њих светиња. Потезом којим су владајућој коалицији обезбедили комотну већину и миран сан до нових избора, одборници Г17 дошли су до неколико добро плаћених и само за њих измишљених функција, и доказали да је њихово опозиционо деловање у СО Ужице било фарса. Заборавили су све досадашње непоречене оптужбе и трвења и једни другима пружили руке, али са киселим осмехом иза кога се крије дебео интерес и једних и других. За пет гласова подршке Г17, коалиција на челу са ДС морала се одрећи Зорана Терзића у општинском већу и доделити самопрокламованим експретима фотељу општинског менаџера (који Мартићу дуго није био потребан), у коју је засео анонимни стручњак Бранислав Митровић. Партијашење се исплатило и Бранку Богићевићу, некада водети Лиге за Ужице, који је експресно запослен у Установи Велики парк и Драгану Стојименову чија је маленкост постављена на место председника Управног одбора Народног позоришта. Сада се цела демократска опција комплетирала, уз странку Богољуба Карића која им за сада седи на клупи за резервне играче и ако затреба ускочиће у игру. Превише крокодила у малој ужичкој бари!

Реч одборника Шуњеварића

Почетком јуна (02.06.2005) године изабран сам за председника МЗ. Крвавци. Поставило се питање како ћу као радикал водити МЗ која у своме саставу има четири села. Одговорио сам "једноставно - поштеним радом и залагањем све мора функционисати тако да десна страна реке Ђетиње мора имати развојни карактер." У том правцу сам и деловао и залагао се јавно и на свим седницама СО за разлику од неких чланова Савета МЗ из владајуће коалиције. Шта сам урадио за шест месеци? Селу Потпећ преко Дирекције набављено је 400 метара водоводних цеви, извршено је крпљење ударних рупа, без учешћа месног самодоприноса, од подвожњака Поточање до Поточањског моста и све до Злакусе, затим пут за Потпећ и пут према колонији Злакуса, што је укупно око 1550 метара квадратних. Саниран је Никитовића пут, урађена је бетонска конструкција са оградом и пресвлачење асвалтом у вредности од 315,000 динара. Покушавамо да окрпимо пут у засеоку Врањача, добијамо од Дирекције 23 тоне асвалта. Очишћен је канал Злакушки подвожњак-река. Извршена је поправка расвете као и проширење за 6 сијаличних места. Набављено је 5 метара цеви за пропуст, огласна табла. Најзад је постављена ограда на малом мосту у Злакуси и уређен је спомен парк на Злакушкој рампи. Као што смо и обећавали пред изборе у програм Дирекције је уврштена израда пројекта за надвожњак. Велики су изгледи да ове године Злакуса започне израду канализације, такође су договорени радови на путу за Стевановића гај део средстава је обезбеђен а остатак, надамо се, обезбедићемо првим ребалансом буџета. Обећано ми је да ће се из буџета обезбедити средства за набавку водоводних цеви за Крвавце. Злакуса је добила статус МЗ. Ово су отприлике биле моје активности у савету МЗ Крвавци, а касније у Злакуси за ово кратко време. Са задовољством истичем да је све ово постигнуто тимским радом уз пуну подршку чланова савета. На крају истичем да је МЗ Злакуса прва у општини која је приказала и једногласно усвојила финансијски извештај за 2005 годину а затим сменила председника и подпредседника савета МЗ. Због чијег интереса?

ТВ ПРЕТПЛАТА

Делови Мокре Горе немају сигнал РТС-а, а претплату морају плаћати.
Мештани принуђени да гледају црногорску и босанску телевизију.

Крајем 2002. године, Радио телевизија Србије потрошила је 27 милиона динара (по тадашњем курсу, око 450.000 евра) за слање штампаног обавештења о почетку наплате ТВ претплате у четири и по милиона домаћинстава. Наплата у месечном износу од 210 динара по домаћинству није, међутим, почела да се прикупља од фебруара 2003. године, како је било најављено у писаном обавештењу, потписаном од стране тадашњег директора Црквењакова. Он је то, изгледа, учинио без консултација са Владом Србије, која је зауставила почетак наплате ТВ претплате, плашећи се да то није популаран потез у години у којој ће бити одржани избори. После три године, нова Влада је овај покушај наплате ТВ претплате озваничила. Како? Плаћаће се преко рачуна за струју за свако бројило које постоји у домаћинству. Предвиђено је да домаћинства која имају више бројила, могу поднети захтев за ослобађање на обрасцу, којег у Електроистри-

буцији нема. То даље значи да сви који имају струју, плаћају ТВ претплату, све и да немају ни један телевизор.

Шта са онима који имају телевизор, а немају програме РТС-а? Са тим проблемом се сусрећу грађани Мокре Горе. Делови Мокре Горе који гравитирају према Кремнима, фамилије Шпијунковићи, Цвијковићи, Турудићи, Рабасовићи, Јовичићи и многи други, не хватају сигнал РТС-а, већ су принуђени да гледају црногорску и босанску телевизију. Сигнал немају, али ТВ претплату да плаћају морају. Поставља се питање да ли ће, ако буду редовно плаћали струју без ТВ претплате, неко доћи да им искључи струју због дуга за ТВ претплату. Месни одбор Српске радикалне странке у Мокрој Гори покренуо је иницијативу да се прикупе потписи чланова домаћинстава која немају сигнал РТС-а, да буду ослобођени плаћања ТВ претплате, све док им не буде омогућено да гледају програме РТС-а.

БУДИ СРБИН - ПИШИ ЋИРИЛИЦОМ

Од 1992. године, српски и хрватски су посебни језици, као што је и било пре историјског пројекта Југославија. Од тада се, према међународном стандарду ИСО/ФДИС 12199, јасно дефинише да српски језик има само једно писмо - ћирилицу, тако да у списак језика који користе латиницу не спада српски језик. То значи да је латиница коју користимо у српском, заправо писмо хрватског језика. Све књиге које се на српском језику штампају хрватском латиницом, по логици ствари, сврставају се у хрватску књижевност. У нашој земљи, акт који уређује област употребе језика и писма је Закон о службеној употреби језика и писма ("Сл. гласник РС" бр. 45/1991, 53/1993, 67/1993, 48/1994) и Члан 8. Устава Србије. Овде се наводи да је ћирилица службено писмо. Садашња пракса да се сваки чиновник може прогласити државом за себе, писати како му се хоће и другима наметати свој избор, изузетно је штетна и без преседана у свету нормалних, цивилизованих и уређених држава.

Да је двописменост добра и корисна, увеле би је и друге државе. Одборничка група СРС у СО Ужице је на сваку појаву латиничног писма у скупштинском материјалу, реаговала и захтевала да се поштује наведени Закон. Оправдања да су многи пројекти, који пролазе кроз скупштинску

процедуру, писани латиницом због конкурисања за иностране донације, не пролазе. Текст на српском језику написан латиницом, једнако је неразумљив странцима као и исти написан ћирилицом. Такође, не пролазе приче да се ћирилица не може користити на рачунарима. Најзаступљенији, Windows оперативни системи, подржавају све светске језике и писма, укључујући кинеско, јапанско, арапско, па и српско писмо. У многим документима која је дефинисала Стална конференција градова и општина јасно се наводи да службена употреба српског језика подразумева само ћирилицу као службено писмо. Како онда оправдати то што иста та организација све своје пројекте, програме, упутства и сав други материјал штампа латиничним писмом? Не треба заборавити да се СКГО финансира из буџета Општина чланица, а кадрови су активисти разних невладиних организација. Шта је позадина свега овога? Завршница отимачине српског етничког простора на Балкану, у последња два века, по плановима отимача, треба да буде потпомогнута отимачином српског језика и писма. Зато се данас појављују бошњачки, матерњи и остали језици и нове нације. На све ово морају оштро реаговати све озбиљне српске институције, САНУ и СПЦ, а до тада, *budi Srbini - pi{i }irilicom!*

КАД ЧЕСМА ПРЕСУШИ

НАЈНОВИЈИ НЕМАР ОПШТИНЕ

Дана 29.01.2006. године негде око 18 часова у Првој основној школи дошло је до квара на водоводној мрежи који је проузроковао нестанак воде на локацији Алексића моста. На наше инсистирање и покушај да добијемо информацију зашто није обезбеђена цистерна пијаће воде . и то из разлога што вода није стигла готово двадесет часова дежурни у водоводу је крајње нељубазно и не професионално дрским тоном одговорио да то није његова ствар и да га није брига. Даљом упрности нашег члана Поповић Љубомира који станује на поменутој локацији који није инсистирао на страначкој припадности ,већ у жељи да сазна када ће испорука воде бити нормализована код надлежних у општини сазнаје да комунална инспекција нема евиденцију о томе да је негде у граду дошло до квара.

Запренашћени смо оваквим поступцима и начином на који запослени у друштвеном сектору који су у директном контакту са грађанима испољавају неажурност и не професионализам. Поготову ако знамо да садашњи временски услови многе старе и оболеле особе приморавају да су у својим домовима, у којима као што видите понекад морају да живе и у нехуманим условима. На вама је да недозволите да они које плаћате више непоступају некултурно и непрофесионално.

ЗАУСТАВИМО ПРОПАДАЊЕ СПОРТА!

Од петооктобарског пуча, ситуација се у свим сферама живота у Србији променила на горе. Ни спорт, као део живота свакога од нас, више нам не доноси радост као пре. У нашем граду, спорт без икакве потпоре у финансијским структурама општине доживљава своје најцрње тренутке.

Од некадашњег великог спортског центра, Ужице је доживело огромну стагнацију и посртање. Најважнија споредна ствар на свету, фудбал, у нашој општини доживљава бродолом. Градски клубови су нестручним вођењем, разним мешетарењима и неадекватном селекцијом, доспели у нижи ранг, где се грчевито боре за опстанак.

Од легендарних кошаркаша, који су крајем осамдесетих проносили славу овог града широм бивше Југославије, остала је само бледа сенка у лику српсколигаша, који је у огромним тешкоћама. Рукометни клуб је угашен, а ни ОК Јединству не цветају руже.

Јасно је свима да је за покретање са дна

потребно много више од јалових обећања локалних властодржаца. Међутим, ова власт у општини не мари ни за шта, па тако ни за спорт. Њима је битно да се још мало одрже на власти на рачун осиромашеног народа. Они на спорт у граду гледају кроз управне одборе у које убацују своје људе, по партијској припадности, без обзира на чињеницу да су њихови вајни експерти једни од главних криваца за катастрофу у локалном спорту.

Српска радикална странка ће преко свог савета за спорт и омладину и даље чинити све да се колико толико ублаже трагичне последице уплива локалних политичара у спорт. Крајње је време да врхунски спорт заживи у нашем граду, да се тако смањи малолетничка деликвенција и насиље у породици, да спорт замени дрогу, која узима крвави данак од младих Ужичана. Позивамо вас да нам се прикључите и дате свој допринос да град на Ђетињи вратимо на спортску мапу Србије, где му је одавно и место.

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ, Главни и одговорни уредник: Елена Божић - Талијан, Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан, Издање припремила редакција у Ужицу: Митар Милошевић, мр Милан Нинчић, Слободан Стојановић, Милан Конатар, Надежда Миљивојевић
Уредник Специјалног издања: мр Милан Нинчић, Тираж: 6000, Штампана: Графопронт Ужице